

عنوان مقاله:

تعیین «نرخ تنزیل اجتماعی» برای سیاست‌گذاری‌های اقتصادی با توجه به معیار پایداری و عدالت بین نسلی

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد اقتصادی، دوره 8، شماره 28 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسنده:

سید عقیل حسینی

خلاصه مقاله:

نرخ تنزیل اجتماعی یکی از متغیرهای کلان است که اثر تعیین‌کننده‌ای بر بسیاری از متغیرهای کلان از قبیل رشد و پایداری آن و همچنین متغیرهای اخلاقی از قبیل عدالت بین‌نسلی دارد. مسئله‌ای که در این مقاله به آن پرداخته شده است، تحلیل تاثیر نرخ تنزیل اجتماعی بر «پایداری» و «عدالت بین‌نسلی» است. طرح مسئله «پایداری» ناظر به این دغدغه جهانی است که تشدید بحران‌های زیست محیطی می‌تواند جریان فعلی رشد اقتصادی را در بلندمدت معکوس نماید و رفاه و بهزیستی نسل‌های آتی را به مخاطره افکند. نشان داده می‌شود که تحقق «معیار پایداری» مستلزم این است که برای جلوگیری از افول مسیر مصرف بهینه، نرخ تنزیل اجتماعی صفر باشد. همچنین بر طبق رویکرد اخلاقی، «عدالت بین‌نسلی» مستلزم برخورد یکسان با نسل‌های فعلی و آتی است و اخلاقاً صحیح نیست برای نسل‌های آتی اهمیت کمتری قائل شویم و منابعی که حق آنهاست را اکنون به نفع خویش مصادره نموده و مصرف کنیم. این رویکرد اخلاقی «نرخ تنزیل اجتماعی صفر درصد» را تجویز می‌نماید که موجب سرمایه‌گذاری بیشتری می‌شود و به رفاه آیندگان اهمیت می‌دهد.

کلمات کلیدی:

نرخ تنزیل اجتماعی، رشد اقتصادی، پایداری، عدالت بین‌نسلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1386166>

